

"สภาคณาจารย์ฯ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ภัยคุกคามจากแฮกเกอร์ และการป้องกันภัยจากการลงทุนออนไลน์"

จากอดีตสู่ปัจจุบัน นับแต่คดีประวัติศาสตร์แฮกเกอร์แม่ขม็อบเป็นต้นมา ปฏิเสธไม่ได้ว่าความเสียหายจากธุรกิจแฮกเกอร์ลุกลามยังคงมีอยู่ในประเทศไทย ผู้เสียหายส่วนใหญ่อาจรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น การสืบสวนหลังผิดระหว่างธุรกิจขายตรงและธุรกิจแฮกเกอร์ การจะจำแนกว่าธุรกิจนั้นเป็นแฮกเกอร์หรือไม่เราอาจพิจารณาจากรายได้หรือกำไรของบริษัทเป็นสำคัญว่า บริษัทนั้นมีรายได้หรือกำไรจากการขายของให้บุคคลทั่วไป หากเป็นดังนี้จะถือเป็นการขายตรง แต่หากรายได้เกิดจากการบังคับหลอกลวงให้สมาชิกซื้อสินค้าจำนวนมากๆ อาจเข้าข่ายเป็นธุรกิจแฮกเกอร์

เราสามารถแบ่งประเภทรายได้ของบริษัทออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

หากรายได้ส่วนใหญ่มาจากการสมัครสมาชิกและการมุ่งแสวงหาแนะนำสมาชิก วิธีการนี้จะเข้าลักษณะของแฮกเกอร์ถือเป็นการฉ้อโกงประชาชน เพราะไม่ได้เน้นที่สินค้า

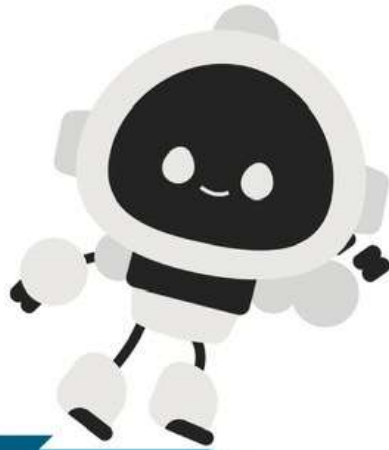

หากรายได้มาจากการบังคับสมาชิกซื้อสินค้าในปริมาณเยอะๆ โดยไม่ทราบว่าสินค้าจะขายได้เป็นที่ต้องการของตลาดหรือไม่ ลักษณะดังกล่าวอาจถือได้ว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของแฮกเกอร์ เพราะสินค้าไม่ได้เกิดจากความต้องการที่แท้จริงและรายได้ของบริษัทส่วนใหญ่เกิดจากการหลอกลวงขายสินค้าแก่สมาชิกในลักษณะนี้

หากเป็นการขายสินค้าในรูปแบบขายตรงทั่วไป รายได้จะเกิดจากการขายสินค้า หากขายได้ก็จะได้กำไรหากขายไม่ได้ก็จะขาดทุน

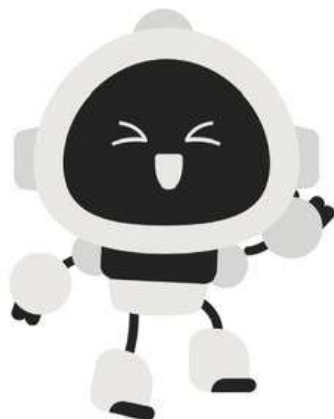

เก็บขบเคี้ยวจากคำพิพากษาฎีกาที่ 2901/2547
วินิจฉัยว่าถ้าราย ได้หรือกำไรมาจากค่าสมัคร
สมาชิกและจะยังได้เพิ่มขึ้นหากมีการชักชวนผู้
อื่นมาสมัครมากขึ้น อันแสดงว่าราย ได้หรือผล
กำไรไม่ได้ขึ้นอยู่กับที่สินค้าหรือบริการแต่ขึ้นอยู่กับ
กับจำนวนสมาชิก จึงถือเป็นกรู๊ปขึ้นเงินและผล
ประโยชน์ตอบแทน ตามมาตรา 3 ความผิด
ฐานร่วมกันกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
ตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการ
ฉ้อโกงประชาชน

โดยสรุปแล้ว แשרלוקโשרรายได้ของบริษัท
ส่วน ใหญ่จะเกิดขึ้นตั้งแต่สมาชิกซื้อสินค้า
จากบริษัทแต่ไม่ได้เกิดจากการนำสินค้าไป
จำหน่ายตามความต้องการของประชาชน
ทั่วไปอย่างแท้จริง
และแม้จะมีการจ้างบุคคลมีชื่อเสียงมาจูงใจ
ให้ประชาชนมาสมัครเป็นสมาชิกมากขึ้น
แต่ประชาชนเหล่านั้นก็ไม่ได้มีความต้องการ
สินค้าที่แท้จริง

คำพิพากษาฎีกาที่ 1172/2566 จำเลยชักชวน
ผู้เสียหายร่วมลงทุนในกิจการและธุรกิจของ
จำเลย แต่จำเลยกลับไม่มีกิจการใดๆเลยที่
จะให้ผลประโยชน์ตอบแทนตามที่จำเลย
โฆษณา การโฆษณาชักชวนของจำเลยจึง
เป็นการหลอกลวงอันเป็นความผิดฐาน
ฉ้อโกงประชาชน

ขอขอบคุณข้อมูลจาก

มงคลดี “ดีไอคอนกรู๊ป” ผ่านคำพิพากษาฎีกา โดยทองธาร เพ็ลียงเรื่อรอง
<https://www.isranews.org/article/isranews-article/192697-theicon.html>

